

85. Vigan hozá Turi György az királynak
Ő szomszédját mint kegyelmes urának,
Fejérvári béket adá császárnak,
Megköszöné király hiv szolgájának:
86. "Im nem régen, nagy ember, segítettél,
Az én végházamba kit oselekedtél,
De ha soká élhetek szerencsédvel,
Nem léssen az kivette én szivemből.
87. De légy veszteg, várj időt, édes hivem,
Mert im mostan előttem ellenségem,
Először kell azokkal számot vetnem,
Hiv szolgálatodat el nem felejtem.
88. Tudom, mikor kell tégedet meglátnom,
Kegyelmességemet hozzád mutatnom;
Higgyed, hogy soha el nem felejtem,
Vitézi fejed megajándékozom.
89. Addig arany láncomat neked adom,
Örök ajándékul neked mutatom,
Ellenségemért viseld, azt akarom,
Minden kegyelmességemet ajánlom.
90. Nincs énnekem több Turi György tenáladnál,
Szükségemben sok helyeken forgottál,
És mindenütt jó szerencsével jártál,
Mint hü szolgálga, 'énnekem ugy szolgáltál."
91. Ezenközben török császár nagy hada
Jó Zrinyire Szigetváratt rászállta;
Éjjel-nappal vitatá, ostromlatá,
Mindaddig, mig hatalmába nem hajtá.
92. Az vár alatt császár hogy meghalt vala
És immár Sziget pogánykézbe vala,
Beglerbég rablani bocsátot vala
Nagy sok pogányt, kinek száma nem vala.